

Regeringen tror på, at jernbanen i kraft af sin kvalitet og sine tilbud vil kunne udvikle sig og styrke sin konkurrencesituation.

Jernbanen skal ikke beskyttes kunstigt. Borgerne skal sikres et frit valg mellem forskellige transportmidler. Regeringen vil tillade kørsel med fjernbusser, som kan være med til at tage toppen af kapacitetspresset fra togsystemet og skabe nye kollektive trafiktilbud.

Konkurrence og liberalisering er vigtige nøgleord i udvikling af jernbanen. Regeringen vil arbejde på at nedbryde barrierer for at udøve togtrafik som en erhvervs-mæssig aktivitet. Regeringen vil fortsætte udliciteringen, men i et kontrolleret og i et afstemt tempo. Vi vender senere på dagen tilbage hertil.

Regeringen vil sikre jernbanen som rygrad i den landsdækkende kollektive trafikbetjening. Det er fremdeles en samfundsopgave at sikre en minimumstrafikforsyning gennem trafikindkøb, og det skal sikres, at også yderområderne kan nås med kollektiv trafik med en rimelig kvalitet. Statens dispositioner skal ses sammen med amternes trafikindkøb af regional kollektiv trafik.

Regeringen vil lægge stor vægt på at bevare sammenhæng og overskuelighed i trafikssystemerne for brugerne. Det indebærer en indsats for at sikre billetfællesskaber og koordinering mellem forskellige togoperatører samt mellem tog og bus.

Vi vil undgå engelske tilstande på jernbaneområdet. Vi vil fastholde, at fundamentet – altså banenettet – er statens. Infrastrukturen skal være i orden og søges udviklet i overensstemmelse med behovene.

Regeringen vil arbejde på at forbedre kvaliteten i togtrafikken. Pålidelighed og præcision i driften er vigtig for at fastholde togpassagererne. Det er ikke nødvendigvis et mål i sit selv at køre flest mulige tog, hvis det overbelaster nettet og ødelægger regulariteten.

Regeringen anser Danmarks internationale placering som både et problem og en chance. Problemerne ved en stor transittrafik er naturligvis til at få øje på. Det er derfor ønskeligt at få store dele af transittrafikken transporteret på bane, og det øger behovet for attraktive godstogsforbindelser. Transittrafikken understøtter samtidig muligheden for at tilbyde danske virksomheder flere attraktive godsforbindelser ud i Europa, flere end danske virksomheder selv kan opfylde.

En fast forbindelse over Femern Bælt vil på mange måder være en fordel for togtrafikken.

Men det skal samtidig erkendes, at en sådan forbindelse vil være et langsigtet projekt, som ikke må blive en stopklods for udviklingen på kortere sigt.

De virkemidler, regeringen vil tage op, er en større egenfinansiering i sektoren i form af øget satsning på indtægtsgivende aktiviteter, mere udlicitering og effektivisering. Det bestående produktionsapparat skal være i orden og udvikles. Kvaliteten af banenettet skal genoprettes, og den nødvendige vedligeholdelse må prioriteres.

På længere sigt synes der mulighed for at øge kapaciteten på banenettet ved indførelse af nye signalsystemer baseret på moderne teknologi efter international standard.

Vi må aktivt følge med i udviklingen og overveje, hvordan der optimalt kan gås i gang med systemskiftet. Nye baneanlæg kan muligvis komme på tale, hvor der virkelig er underlag herfor, såsom indre København og den sjællandske regionaltrafik.

Efter erfaringer med det første udbud agter vi på sigt at gennemføre videre udbud af regionaltrafikken.

Der skal ses på, hvordan de bestående spor kan udnyttes i tilfælde, hvor der er begrænset banekapacitet. Af hensyn til godstrafikken skal persontrafik ikke under alle omstændigheder prioriteres. Der må også tages stilling til, hvor mange tog det er klogt at køre med på de enkelte strækninger under hensyntagen til præcisionen. Der skal i visse tilfælde ses på en tilpasning af stationsstrukturen for at sikre, at de ressourcer, der anvendes på jernbanen, kommer flest til gode.

Overvejelser om den fremtidige struktur for DSB vil jeg vende tilbage til under den forespørgselsdebat, der følger efter, nemlig F 14.

Kl. 10.20

Forhandling

Jacob Buksti (S):

For Socialdemokratiet er det afgørende, at der sker en afbalancering af de forskellige transportformer og -hensyn, der gør sig gældende på trafik- og transportområdet. Vi ser ikke problemstillingerne som enten-eller, men som både-og.

Det betyder imidlertid, at visse transportformer og -hensyn kræver en særlig prioritering og særlige politiske initiativer, idet de ellers ikke vil få den nødvendige styrke. Det gælder tydeligvis hensyn til bløde trafikanter og trafikikkerhed,